

Aleea cu mesteceni

Ihidaya

Pe aleea cu mesteceni
Te-ntâlnii, iubito, toamna;
Uite cum frunzișul trece-n
Codri care-și scutur coama!

Vei cădea și tu ca frunza,
Drept cu tâmpla-n pieptul meu,
Cum cade-un penson pe pânza
Unui tablou la apogeu.

Vino de-om sta-ntinși, vremelnici,
Până ce somnul ne-o fura,
Vom privi mesteceni falnici,
Cum se-nalță pe deasupra.

S-a-nceput o ploaie scurtă,
Picuri de pe ramuri plâng,
Gându-mi o dorință poartă:
Pierde-m-aș cu tine-n câng.